

Ωδή α' Ἦχος β' Πά

Π

Βυ-θού α- νε- κά- λυ- ψε πυθ-μέ-να

καί δι- ά ξη- ράς οι- κεί- ει-ους έλ-κει

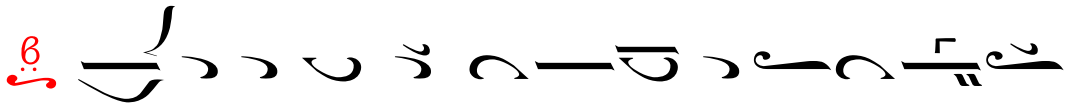

εν αυ- τώ κα- τα- κα- λύ-ψας αν- τι-πά-λους ο κρα-ται- ός

εν πο- λέ-μοις Κύ-ρι-ος ό- ο-τι δε-δό-ξα-σται

Ωδή α' ^ϑβου

Στί-βει θα-λάσ-σης κυ-μα-τού-με-νον σά- α- λον

Ἡ- πει-ρον αὐ-θις Ἰ- σρα- ἦλ δε-δειγ-μέ- νον

Μέ-λας δέ πό- ον-τος τρι-στά-τας Αἰ- γυ- πτί- ι- ων

Ἐ- κρυ-ψεν ἄρ-δη-ην υ- δα- τό- στρω-τος τά-α-φος

Ρώ-μη κρα-ται- ἅ δε- ξι- ἄς τού-ου Δε-σπό-του.

Ωδή γ' Πα

π I-σχύν ο δι-δούς τοίς Βα-σι-λεύ-σιν η-μών Κύ-ρι-ος

καί κέ-ρας χρι-στών αυ-τού υ-ψών π

Παρ-θέ-νου α-α-πο-τί-τε-ται π

μο-λεί δέ πρός τό Βάπ-τι-σμα δι-ό πι-στοί βο-ή-σω-μεν

ουκ έ-στιν Ά-γι-ος ως ο Θε-ός η-μών Δ

καί ουκ έ-στι δι-και-ος πλήν σου Κύ-ρι-ε π

Ωδή γ' βου

β. Ὁ- σοι πα-λαι-ών εκ-λε-λύ-με-θα βρό- ο- χων Δ

Ὁ- σοι πα-λαι-ών εκ-λε-λύ-με-θα βρό- ο- χων

Βο-ρών λε-όν-των συν-τε-θλα-σμέ-νων μύ- υ-λας

Βο-ρών λε-όν-των συν-τε-θλα-σμέ-νων μύ- υ-λας

Α-γαλ-λι-ώ- ω- μεν καί πλα-τύ-νω-μεν στό- ο- μα Δ

Α-γαλ-λι-ώ- ω- μεν καί πλα-τύ-νω-μεν στό- ο- μα

Λό-γω πλέ-κον-τες εκ λό-γων με- ε-λω-δί-αν

Λό-γω πλέ-κον-τες εκ λό-γων με- ε-λω-δί-αν

Ω τών πρός η- μάς ή-δε-ται δω-ω-ρη-μά-των

Ω τών πρός η- μάς ή-δε-ται δω-ω-ρη-μά-των

Ωδή δ' Πα

π ————— π

A- κή-κο-ε Κύ-ρι-ε φω-νή-ης σου όν εί-πας

————— π

Φω-νή βο-ών-τος ε-εν ε-ρή-μω

————— π

ό-τε ε-βρόν-τη-σας πολ-λών ε-πί υ-δά-των

————— π

τώ σώ μαρ-τυ-ρού-με-νος Υι-ώ

————— π

ό-λος γε-γο-νώς του πα-ρόν-τος Πνεύ-μα-τος δέ-ε ε-βό-η-σε

—————

Σύ εί Χρι-στός Θε-ού Σο-φί-ι-α και Δύ-να-μις

Ωδή δ' ^ϑβου

β. Πυρ-σώ κα-θαρ-θείς μυ-στι-κής θε-ω-ρι-ι-ας Δ.

Πυρ-σώ κα-θαρ-θείς μυ-στι-κής θε-ω-ρι-ι-ας

Υ-μνών Προ-φή-της τήν βρο-τών και-νουρ-γι-ι-αν β.

Υ-μνών Προ-φή-της τήν βρο-τών και-νουρ-γι-ι-αν

Ρή-γνυ-σι γή-η-ρυν Πνεύ-μα-τι κρο-του-μέ-ε-νην Δ.

Ρή-γνυ-σι γή-η-ρυν Πνεύ-μα-τι κρο-του-μέ-ε-νην

Σάρ-κω-σιν εμ-φαι-νου-σαν αρ-ρή-του Λό-γου β.

Σάρ-κω-σιν εμ-φαι-νου-σαν αρ-ρή-του Λό-γου

Ω τών δυ-να-στών τά κρά-τη συ-νε-τρι-βη β.

Ω τών δυ-να-στών τά κρά-τη συ-νε-τρι-βη

Ωδή ε' Πα

π I- η- σούς ο ζω- η- ής αρ- χη- γός Δ

λυ- σαι τό κα- τά- κρι- μα ή- κει Α- δάμ τού πρω- το- πλά- στου π

κα- θαρ- σί- ων δέ ως Θε- ο- ός μή δε- ό- με- νος π

τώ πε- σόν- τι κα- θαί- ρε- ται εν τώ I- ορ- δά- νη π

εν ώ τήν έ- χθραν κτεί- ει- ει- νας Δ

υ- πε- ρέ- ε- χου- σαν πάν- τα νούν ει- ρή- η- νην χα- ρί- ζε- ται

Ωδή ε' ^ϕβου

β Εχ-θρού ζο-φώ-δους και βε-βορ-βο-ρω-μέ-ε-νου

Εχ-θρού ζο-φώ-δους και βε-βορ-βο-ρω-μέ-ε-νου

Ι-όν κα-θάρ-σει Πνεύ-μα-τος λε-λου-μέ-ε-νοι β

Ι-όν κα-θάρ-σει Πνεύ-μα-τος λε-λου-μέ-ε-νοι

Νέ-αν προ-σωρ-μί-σθη-μεν α-πλα-νή τρι-ι-βον Δ

Νέ-αν προ-σωρ-μί-σθη-μεν α-πλα-νή τρι-ι-βον

Ά-γου-σαν α-πρό-σι-τον εις θυ-μη-δί-αν β

Ά-γου-σαν α-πρό-σι-τον εις θυ-μη-δί-αν

Μό-νοις προ-σι-τήν ζ' οίς Θε-ός κα-τηλ-λά-γη

Μό-νοις προ-σι-τήν οίς Θε-ός κα-τηλ-λά-γη

Ωδή ς' Πα

π

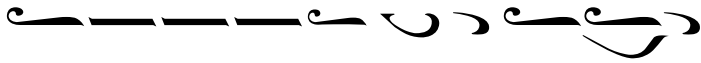
Η φω-νή τού λό-ο-γου

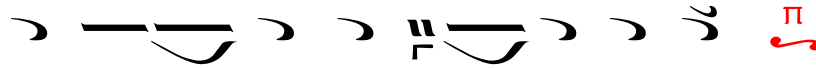
ο λύ-χνος τού φω-τός ο ε-ω-σφό-ρος

ο τού Η-λί-ου Πρό-δρο-μος εν τή ε-ρή-μω

Με-τα-νο-εί-τε πά-σι βο-ά-α

τοίς λα-οίς καί προ-ο-κα-θαί-ρεσ-θε

ι-δού γάρ πά-ρε-στι Χρι-στός

εκ φθο-ράς τόν νό-ο-σμον λυ-τρού-μεν-ος

Ωδή ς' ^θβου

β. ————— Γ. Δ.

Ι-μερ-τόν ε-ξέ-φη-νε σύν πα-νολ-βί-ι-ω

————— β.

Ἡ-χω Πα-τήρ ὄν γα-στρό-ο-ος ε-ξη-ρεύ-ξα-το

————— Γ. Δ.

Ναί φη-σιν οὐ-ου-τος συμ-φυ-ῆς γό-νος πέ-ε-λων

————— β.

Φώ-ταυ-γος ε-ξώ-ρου-σεν αν-θρώ-πων γέ-νους

————— β.

Λό-γος τέ μου ζών και βρο-τός προ-ο-μη-θεί-α

Ωδή ζ Πα

π Νέ-ους ευ-σε-βείς κα-μι-ι-νω

♩ πυ-ρός προ-σο-ο-μι-λή-σαν-τας

δι-α-συ-ρι-ζον πνεύ-μα δρο-σου α-βλα-βείς δι-ε-φύ-λα-ξε

καί θεί-ει-ου Αγ-γέ-λου συ-υγ-κα-τά-βα-σις π

ὁ-θεν εν φλο-γί δρο-σι-ζό-ο-με-νοι ♩

ευ-χα-ρί-ιστω-ως α-νέ-μελ-πον

Υ-πε-ρύ-μνη-τε ο τών Πα-τέ-ρων Κυ-ρι-ος Δ

καί Θε-ός ευ-λο-γη-τός εί π

Ωδή ζ' ^ϑβου

Ἐ- φλε-ξε ρεί-θρω τών δρα-κόν-των τάς κιά- α-ρας Δ

Ο τής κα-μί- ι-ι-νου τήν με-τάρ-σι-ον φλό-ο-ο-γα

Νέ-ους φέ- ρου-σαν ευ-σε-βείς Κα-τευ-νά- α- σας Δ

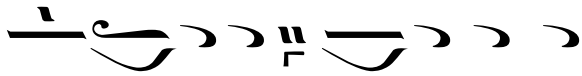
Τήν δυσ- κιά- θε-κτον α-χλόν εξ α-μαρ-τί- ι-ι- ας β

Ὁ-λην πλύ-νει δέ τή δρό-σω τού Πνεύ-ευ-μα-α-τος β

Ὡδή η' Πα

Π Π

Αι-νου-μεν ευ-λο-γου-μεν και προ-σκυ-νου-ου-με-εν τον Κυ-ρι-ον

Μυ-στή-ρι-ο-ον πα-ρά-δο-ξον

η Βα-βυ-λώ-νος έ-δει-ξε κά-μι-νος πη-γά-σα-α-σα, δρο-σον,

ό-τι ρει-θροις έ-μελ-λεν

ά- α- ύ- λον πυρ εις-δέ-χε-σθαι ο Ι-ορ-δά-νης

και στέρ-γειν σαρ-κί βαπ-τι-ζό-με-νον τον Κτι-στην

όν ευ-λο-γού-ου-σι Λα-οί

και υ-πε-ρου-ψού-σιν εις πάν-τας τούς αι-ώ-νας

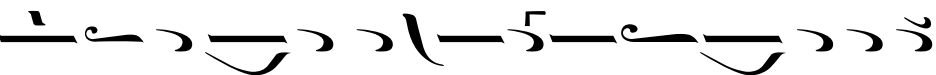
Ωδή η' ^ϑβου

Αι-νου-μεν ευ-λο-γου-μεν και προ-σκυ-νου-μεν τον

Κυ-ρι-ον

Ε-λευ-θέ-ρα μέν η κτί-ι-ι-σις γνω-ρί-ζε-ται

Υι-οί δέ φω-τός οι πριν ε-σιο-τι-σμέ-ε-νοι

Μό-νος στε-νά-ζει του σκό-τους ό προ-στά-α-α-της

Νύν ευ-λο-γεί-τω συν-τό-ο-ο-νωσ τον αί-τι-ον

Η πριν τά-λαι-να τών Ε-θνών παγ-κλη-ρί-ι-ι-α-α-α-α

Ωδή θ' Πα

Με-γα-λυ-νον ψυ-χη μου

την τι-μι-ω-τε-ε-ραν των α-νω στρα-τευ-μα-των

Α-πο-ρεί πά-α-σα γλώσ-σα

ευ-φη-μεί-ειν πρός α-ξι-αν

ι-λιγ-γι-ά δέ νούς και υ-περ-κό-σμι-ος

υ-μνεϊν σε Θε-ε-ο-τό-κε

ό-μως α-γα-θή υ-πάρ-χου-σα τήν πί-στιν δέ-χου

και γάρ τον πό-θον οί-δας τον έν-θε-ον η-μών

σύ-υ γάρ Χρι-στι-α-νων εί προ-στά-τις σέ-ε με-γα-λύ-νο-μεν

Ωδή θ'

β̣ ὕμνον ὁ Δεσποότης κλι-νει τον αυ-χε-ε-να
Ση-με-ρον ο Δε-σπο-ο- της κλι-νει τον αυ-χε-ε-να

χει-ρι τη του-ου Προ-δρο-μου
χει-ρι τη του-ου Προ-δρο-μου

Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν λυτρωσαμένην, ημάς εκ τής κατάρας.

π̣ ὦ τῶν ὑπέρ νούν, τοῦ τό-κου σου θαυ-μά-α-των!
ὦ τῶν ὑπέρ νούν, τοῦ τό-κου σου θαυ-μά-α-των!

Νύμ-φη πά-να-γνε, Μή-τερ ευ-λο-γη-μέ-ε-ε-νη,
Νύμ-φη πά-να-γνε, Μή-τερ ευ-λο-γη-μέ-ε-ε-νη,

Δι' ἧς τυ-χό-ον-τες παν-τε-λούς σω-τη-ρί-ι-ας,
Δι' ἧς τυ-χό-ον-τες παν-τε-λούς σω-τη-ρί-ι-ας,

Ε-πά-ξι-ον κρο-τού-μεν ως ε-ευ-ερ-γέ-τη,
Ε-πά-ξι-ον κρο-τού-μεν ως ε-ευ-ερ-γέ-τη,

Δώ-ρον φέ-ρον-τες
Δώ-ρον φέ-ρον-τες

ὕμνον ευ-χα-ρι-στί-ι-ι-α-α-α-α-ας
ὕμνον ευ-χα-ρι-στί-ι-ι-α-α-α-α-ας